

strider mod lovforslagets ufravigelige bestemmelser. Hvis der sker ændringer i en tidligere godkendt overenskomst, skal overenskomsten dog i sin helhed indsendes til direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen med henblik på registrering af overenskomster, jf. § 31, stk. 2.

Efter lovforslaget kan fravigelse af lovens bestemmelser til ugunst for lønmodtageren kun ske ved aftale mellem en arbejdsgiverpart og en lønmodtagerpart. Som en konsekvens heraf vil ferieloven ikke længere kunne fraviges ved ensidigt fastsatte bestemmelser. På det (amts)kommunale område, hvor der for tjenestemænd tidligere ensidigt var fastsat vedtægter eller regulativer for ferieområdet, har man i dag i stedet indgået en ferieaftale mellem de respektive arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer. Dermed er der ikke længere noget aktuelt behov for at beholde adgangen til ensidigt at fastsætte ferieregler for (amts)kommunale tjenestemænd. En sådan ændring skal også ses på baggrund af, at det foreslås, at ferieoverenskomster ikke længere skal godkendes af en offentlig myndighed.

Stk. 2 om videregående ferierettigheder svarer til den gældende lovs § 4. Det vil sige, at der både kollektivt og individuelt kan indgås aftale om fravigelse af ferielovens regler til gunst for lønmodtageren.

Efter *stk. 3* afgøres tvister om ferieregler, der indgår i en kollektiv overenskomst, i det fagretlige system. Dette gælder uanset, om der er tale om regler, som parterne kan fravige efter loven, eller om der er tale om ufravigelige bestemmelser, der alene er indskrevet i overenskomsten. Ved indgåelsen af en kollektiv overenskomst vil parterne ofte ønske at skrive hele regelsættet ind i overenskomsten dels for at få et sammenhængende regelsæt dels for at sikre, at tvister ikke skal løses både i det fagretlige system og i det administrative system eller ved de civile domstole. I *stk. 3* præciseres det, at hvis parterne indskrives hele regelsættet i overenskomsten, har det den konsekvens, at alle tvister skal afgøres i det fagretlige system. Dette gælder også tvister om lovens ufravigelige bestemmelser, som altså godt kan indskrives i overenskomsten, men selvsagt ikke materielt kan ændres ved at blive indskrevet.

Til § 5

Som følge af de foreslåede ændringer om, at der ved kollektiv overenskomst kan ske fravigelse af ferieloven også til ugunst for lønmodtagerne, foreslås det samtidig i § 5, at der som aftalepart på lønmodtagerside mindst skal være tale om en lokal fagforening, der er medlem af en landsdækkende organisation.

Dette aftaleniveau svarer til § 3 i den gældende lov. I tilfælde af at der ved individuel aftale eller lokalaftale sker fravigelser af feriebestemmelser i forhold til den overordnede kollektive overenskomst, skal uoverensstemmelser behandles i det fagretlige system, eventuelt som brud på overenskomsten. Det er ikke i strid med kravet om en overenskomst på organisationsniveau, hvis denne overenskomst fx indeholder bestemmelser om, at anvendelsen af overenskomstens regler forudsætter lokal enighed. Det samme gælder, hvis overenskomsten angiver rammerne for de fravigelser, der er mulige, men udfyldelsen af disse rammer sker på lokalt niveau. Også sådanne lokale, udfyldende aftaler skal selvsagt overholde lovens ufravigelige regler, ligesom de eventuelt skal indsendes til direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen efter reglerne i § 31, stk. 2.

Kravet til aftaleparten på lønmodtagerside er fastsat ud fra et beskyttelseshensyn for at undgå, at fx lønmodtagerne på en enkelt virksomhed kommer i en udsat forhandlingssituation i forbindelse med forhandlinger om afvigende ferierettigheder.

Kravet skal også ses i sammenhæng med, at ferieoverenskomster, der fraviger loven, ikke længere skal godkendes af en offentlig myndighed. Som en konsekvens heraf skal der ikke længere foretages en helhedsvurdering af, om overenskomsten stiller lønmodtagerne lige så godt som efter loven. Det vil være op til de forhandlende organisationer at varetage deres medlemmers interesser.

Til § 6

Det foreslås, at det ved kollektiv overenskomst kan aftales at fravige bestemmelsen i § 2, stk. 2, om, at tjenestemænd efter § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, der fratræder uden at pensionsudbetalingen begynder, har ret til at få feriegodtgørelse. Dette kan komme til at betyde, at der for fratrædende tjenestemænd, ikke nødvendigvis bliver indbetalt feriegodtgørelse til FerieKonto for indeværende og tidligere optjeningsår.

Til kapitel 2

I kapitel 2 gøres rede for lønmodtagerens ret til ferie, optjening af ferie og feriens længde.

Det grundlæggende princip om retten til 5 ugers årlig ferie og optjeningen af betalt ferie på baggrund af lønmodtagerens ansættelse foreslås ikke ændret. Derimod foreslås ugebegrebet i ferieloven ændret fra en 6-dages-uge til en 5-dages-uge. Samtidig foreslås en række præciseringer og lovfastsættelse af praksis med hensyn til, i hvilke perioder af ansættelsen lønmodtageren alligevel ikke optjener ret til betalt ferie.